

היו אלה ימי נעורים, כאשר הכרתיו, בחפש הגדול.
מידי יום ביומו היינו נפגשים במגרש המשחקים אשר בצפת.
בליתי אז את ימי החופשה בעיר זו בה חוננתי בילדותי, ומשום
מה, באה לנו הכרותנו באחור.

רפאל היה החבר שעליו סמכתי, שעמו השתעשעתי, ושאותו
לקחתי לדוגמה בהתנהגותו המחונכת.

רעות צעירים בני 13-14, אינה נשכחת; ואמנם זכרתי.
והנה, שוב לא היה צורך בכך, כי שוב נפגשנו, באופן מקרי
למדי ולתקופה ממושכת, המתבטאת בשנות לימוד אחדות, על ספסל
אחד. כה השפענו איש את עמו, עד שבאחד הימים אמר עלינו

מנהל בית-הספר: *Au bien c'est Israël qui Raphaélise,*
Au bien c'est Raphaël qui Israëlise.

(לפי הממרא הקיימת לגבי אפלטון ופילון, כאשר פרסמו כל-
אחד מהם ספר, ושני הספרים דמו מאד בתכנם וברוחם:

Au bien c'est Platon qui Philonise,
Au bien c'est Philon qui Platonise.

וכשנפרדנו, לאחר סיום חק הלימודים, לא הייתה פרידתנו פרידה
של פמש. מכתבים קשו בינינו קשו עז.

והנה התאכזר הגורל ונתקו ללא רחמים וללא התחשבות במה
ובמי פגע. רוחו של רפאל נפרדה לעד מגופו, שנפל אי-שם
בערבות הנגב.

נשארתי ללא רע אחי. מכתביו הפכו לצורך בלבד, במקום
אשר הוו לפני כן ספר הנכתב בהמשכים; אך, צדור זה איננו דומם;
בטווייו הגבול והגהיו חיים עדין ומהויים חלק מרוחו הנעלה.
רבים הכירוהו ויודעים יפה מה היה תכנו של רפאל ומה
רצינות היתה במעשיו: שאף, עמל, יגע וסרת, אך הקרקע
שאליה נחבט היתה סלעית, וקדוחיו בה עלו ללב בתהו.
כנראה שלא מצא און קשבת בעיר מולדתו. רבו בה המתכחשים
שלא נעים היה לבשרם כשרפאל בא לנחמם ולהוציא מהם את שבבי
הפסלת שנצטברו בהם במשך שנים של מסרת, ללא נטיה כלשהי
להתקדמות במתשבה, ברוח ובמעש. יאושו ובר, ולא בלי צער
עזב עיר מולדת, הורים, רעים, ויצא ברוח מחודשת בגוף איתן
למלחמת השחרור בנגב. רצה לתת פורקן לרוחו הסוארת, לחם
בלב שקט ובוסת, באמונה רבה בנצחון ובצפייה לגאולת המולדת.
אך לא זכה לראות את החוצאות המקורות כמו עיניו.

אל רבים שכמותו התאכזר הגורל המר אשר לא פסח אף מעליו.
פקד אותו, ועכב בעדו מהמשיך בפעילותו הרבה שהראתה את יעילות

בתניכיו הצעירים, בני צפת, שהעריכוהו עד מאד ומוסיפים לזכרו ולכבוד את דרכו. בחור כרפאל לא ישכח לעולם, כי רבים הרשמים שהשאר בלב רבים; והתוים שחרט בדרכו בולטים יפה לעיני חבריו-רעיו ולעיני אלה שהבינוהו.

רבות עודדני בצרתי לי, היה יועצני עת נתון הייתי במצוקה- אם כי לא היה איש שיעשה זאת כלפיו בחייו מלאי הסבל והחלאות.

אבל על דאבדין.

מתוך מכתביו

צפת-30/9/41 בסניף, מחנה לים הענינים בסדר. בחג-הסוכות יש בדעתי לסדר מחנה לשכבה הצעירה במירון, בהשתתפות הבוגרים. אלה האחרונים, יצאו למיול ליום נוסף. ... אחמל הושנו בחינות במשרדי הסאבו, אני יז. התברר לי לבסוף ששפלותם של אנשים מניעה לפעמים לשיאים. ברור שקיימת "פרוטקציה", ושאלות המבחן נתנו לי. יומים לפני כן למען הבטח את הצלחתו, וכך היה. אלה הם סדרי עולם, ולך שנה אותם. ספרתי את הדברים למנהל ז. ולמנהלת, והם ממש רחמו על העניין. אבל יהיה טוב-אני מקווה להסתדר במקוה ישראל, בינתיים מחכה אני לחשובה משם. גם זאת בדרך מקרה.

צפת-24/10/41 בסניף הכל בסדר. בשבוע הבא יבקרונו הח' ל... ואז ודאי יהיו לי דברים מענינים לכתב לך. בשכבה הצעירה ישנו מצב של פרוספריטי, ואני מקווה להמשיך דומה להבא.

אשר אלי אזי ממשיך אני במקצוע של "מהנדס תורבות". משמר-הירדן- אל יהי הדבר לפלא בעיניך, כי בכל זאת כך הוא. אני; רפאל אדרעי והח' ירום הודו; יעקב

5/11/41 התחלנו לעבד בשדה התעופה המוקטנת בין ראש-פינה ומחניים, ונשם משכנו במשמר הירדן. והיה כי תשאל מה העבודה הזאת אשר לכתף אזי נענה שני המהנדסים (כפי שצינתי באחד ממכתבי הקודמים: "מהנדס תורבות") צנו פתאם בלהטוסי מטה אהרן הכהן. העקר, אנו עובדים.

אשר לצפת, לא אדע דבר, כי זה לי ימים מספור מחוץ לעיר. הגלגלים שהסניף עומד עליהם, מתרופפים והולכים.

צפת - 16/11/41 גלגולים וטלפולים ושוב בצפת. ערב ערב אנו

חוזרים הביתה, חצי ברגל וחצי ברכב.

ענה יושב אני כמו ערוב כאשר מסביבי רעש והמולה. הכל עסוקים במשחקים. מימיני, יעקב המשתפר, משמאלי דוד החזן ולפני, משה ואהרעליצות. אשר למצב-הרוח המרומם, אזי פשוט הדבר: אחרי יום העבודה וטלפולל הדרך הביתה, יש רצון להתלווצץ.

הפעולה "שמי" (הכונה להגנה - יש,) התחילה עמה ביתר מרץ, אם כי אותנו פצלו לקבוצות שונות, ואני נפלתי לתוך קבוצה אינטליגנטית מרמי המעלה הצפתית.

צפת - 30/11/41 זכורני מכתבי אליך על עתיד בקורו של הח'

לאצלנו, ואמנם בקר. הוא לא העלה את

שאלתה הנוער-המאוחד ונזף בנו כהגון. כמובן שלא ישכתי בחבוק ידיו, זכבדתיו במנה הגונה. לאחר הכוכים וזכוכים בקשר להעברת חברים בוגרים להסתדרות, אמר כי יש לדון אם יש לתת לי להמשיך בהדרכה.

לאחר שהעמידו מדן יכה בסניף, כשכר, נתן הדבר את אותותיו: לא נחקימה פעולה ממשית, החבריה מתלוננים, וכמה בנות עברו ל"מכבי".

השבוע האחרון היה מלא זכוכים סוערים, בפרט שעומדות להקיים/כתירות לוועידת ההסתדרות, ואצלנו, גם למועצת הפועלים. אנו רוצים לשנות את פני הדברים במועצה, על-כן החלטנו להעביר 16 חברים להסתדרות למען תהיה להם זכות בחירה. אשר אלי, אינני עובד יותר, כי אין עבודה יותר למהנדסים מצעעים לי להינות "גפיר", אבל עוד לא החלטתי.

בסניף המצב הוא בכל רע, כמעט שאין שום כל פעולה מלבד אחת לשבוע, שאף היא מתנדנדת. קשה לחזות מראש את המוצאות לעתיד הקרוב.

צפת - 21/12/41 שוב אני בבית זכות לך. זה כשבוע הייתי

בעפולה, כי השבתי להתגייס כנוטר, אולם לא

נחקבלתי מסבת הגובה, אבל ביתר עם זאת קבלתי מכתב לצפת, ויחכן שאקבל בסביבות צפת, מאחד שכאן אין מקפידים.

הסניף עדין ללא מדריך. פעולות מתקיימות, פחות או יותר. אמש הייתה לנו מסבת חנוכה שהצליחה יפה מאד. הצטיינה בדקלומיה באולה ר. מהשבכה הצעירה.

...אם החילוח בהדרכה, או אם תתחיל בקרוב, אינני לך לנהל

"יומן-קבוצה", שישתתף בכתיבתו כל אחד מהניכיר. יומן זה

הייתי חפץ לאבל ממך מידי פעם. צפת - 29/12/42 בסניף העונינו סוכנוסים למסלולם. החברים חזרו

מתופשתם, ועתה חושבים אנו להתחיל בהכנת הצגה.

המועד לא נקבע, אך טוב יותר שיקבע זאת הזמן.

אני עוד מתנדנד. השבוע עלי לעבר בדיקה רפואית.

צפת - 17/1/42

זה לא כבר ספרתי לך על רצוני להתגייס כנוטר

ועד היום לא יצא הדבר לפועל. מידי פעם צץ

דבר אחר ה"מתרבו" את העסק. בינתיים עובד אני על הר-כנען, אצל הצבא, והמשהק מרובה על העבודה.

בסניף איני יודע כיצד לכוון את המצב; פעולות אין, אולם החברים מבקרים מידי ערב, יותר משתהיו נוהגים לעשות לפני כמה שבועות. יתכן וזו תוצאת הפרוטפריטי שבעבודה.

צפת - 7/2/42

צרות צרורות בתוך מועצתנו. מעלים את החברים הבוגרים לעבודה בתור נערים, למרות

שיש להם פוקסי הסדרות. החלטנו לעשות הכל, אפילו סקנדל, באם ידרש, ולא להניח לכך.

רבות הפצתי לכתב לך, אלא, שאני מבוכלכל מאד, והכל פרוח מראשי. אשר לענייני, טרם נעניתי. בינתיים, הר-כנען הוא בסיס קיומי.

צפת - 27/2/42 כעשרה חברים עלו היום לטיול לחולתא, משם ג

ימשיכו להתיישבות החדשה בתולה ומשם לחל-חי. בזמן האחרון

הלה הסבה כלשהי ב חיי הסניף: פעולות מתקיימות בסדר ובמספר גדול של חברים. אנו מתכוונים למסכת פורים, בין היתר,

הצגה קטנה עם הצעירים. נקודת המשיך בעליה זו.

אשר אליך, ע ומד אתה על פרשת דרכים, ועליך להחמ

בעצמך אתה. איני יכול להבין בדיוק את כל המתרחש בקרבך פנימה,

אולם עם כל זאת דעתי היא שעתה, בעת הרח עולם, כאשר נתנת

לך האפשרות, למד. אם לא תרויח הרזי ודאי שלא תפסיד. לעבודה

עוד תספיק להגיע, כי בטוחני שאם תעזב את למודיך כעת, תתחרט

במוקדם או במאוחר. לכן עצתי לך, אצל אזור כחונתיך ורצונך

למשך תקופה נוספת, והקץ יקיצ מאלי. העקר: סבלנות ורצון.

אני כשלעצמי עודני מתנדנד. נוטר אינני עדין, פרשה זו

אסור לך בטופה כי היא מענינה מאד. את השבוע סימתי ללא עבודה,

ואשר לשבוע הבא, יתכן וישלחוני לראש-פינה מאחר שבצפת אין

יותר עבודה.

ראש-פינה - מ יניי הרי ראש-פינה בגליל,

אלי ישראל בירושלים הקדושה,

13/3/42

שלום רב.

עולם וגלגוליו. סוף סוף עובד אני כאן כעוזר למנהל עבודה.

לגמרי לא רע, אלא, שעלי לדלג סלעים ולרדת בקעות במשך כל

היום. וכך מבליט את הימים. יש לי הרשם שירד גשם, אך איני

מעוניין בדבר. אוכל להמשיך בעבודה. טבות רבות לדבר, והעקרית

היא, לברח מהמועדון בשבת. איני יודע אם זה נכון מצדי, אולם

בזמן האחרון עם כל המצב הזיפת אני חמיד מעוצבן, כך שאני

רואה בעבודתי כאן, ימי חופשה מהנסל הכבד. יכל אתה לקרא

לזה כרצונך: טוב-לב, יאוש, אולם עובדה ++ היא זו ויש

להסתגל. אמנם קימת פעולה במועדון, אבל חסרה ההתלהבות

שהייתה לפני, פרגשת בטלנות גדולה.
"שם" השתתק הכל, לדאבונו הרב, ולו הייתה כאן ראייה
אח הבן שאנו רוכצים בו, מה רב.

אני חושב לקחה את כנוטיות הבנות לידיים, אולם זה דורש
זמן וטבלנות, מה שאין לי - ונראה איך יתקדם העניין.
ראש-פינה ושוב מהרי ראש-פינה, אולם איני יודע מה לכתב,

19/4/42

ל מרות שדברים הדברים, אבל נמאס להעלותם
ולדבר עליהם, עם כל חשיבותם הרבה. אבל שלא

היתה לנו הזדמנות, בהיותך כאן, לשוחח על כל הדברים בפרוטרוט.
אבל את הנעשה אין להשיב. בקשתני למסר ד"ש לכל החברים. אולם
היש לי עוד חברים? האם אחרי כל מה שקרה, אוכל וארשה לעצמי
להאמין עוד בחברי?
ישראל

כל הדברים האלה אשר אתה יודע מהם, ואשר אולי
הדעם בהזדמנויות קרובות, נתנו את אותותיהם בי, והחלטתי היא
לעזוב ולהזניח הכל; לא להאמין באיש, ולהשתדל להגביר לעשות
רע לבני-אדם, כי אז אולי יתייחסו אליך באופן אחר, ויותר טוב.
מסקנות מדתיקות, הא ? אבל הפצעים עמוקים, וקשה לסבל.
מטוהי התיידה עכשיו היא; "רובינזון קרונו". איני יודע אם אצליח
להשימה, אולם אני בטוח שתקומי בה לא תאכזב ש כשם
שחלומות אחרים אכזבו וכשם שהברים כנודו.

הר-כנען

13/5/42

הפעם מהרי כנען. ודאי שתכנה אתה לשמע ממני
חדשות, אמנם יש, ותרבה מאד, אך לא הפעם.
ע לך להודין בטבלנות ולתכונה עוד קצת, כי
היום יקבע הדבר באופן סופי; אני מתכוון לתוצאות המקרה שקרה
אתי בערב האחרון שהיית כאן.

צפת - 16/5/42

כפי שזוכחת בהיותך כאן, החלטתי לעזוב את
הפעולה, ועזבתי. במשך כל הזמן לא בקרתי.
והנה בשבוע שעבר היה כאן אדם, והעיר אותי מורדמתם.
קראו לי שיבה, גם אני נזכחתי, והחלט שאני חוזר לפעולה. וזאת,
לאחר שהדבר יסודר בצורה הנכונה ולאחר ברורים. היתה
אספה כללית, אך לא יצא דבר, והחלטתי לגמר לחלוטין.
הערב אמר את החלטתי זו כי העניין נמאס עלי כליל.

צפת - 17/5/42

לפעולה לא חזרתי יותר, והבנתי "הפשיה" יותר.
קשה לנבא מה אתה אומר לזאת, אולם אין אני
חושב להעלות את מחשבותי ואת הסבות שהניעוני ש לכן, על הנייר.
לכן התאפק ידדי עד אשר נפגש, ואז נזכר לשוחח אדום הדברים
הללו ביותר בהירות. אשר אלי, החלטתי להולד מחדש, להזניח את
את כל האיזמאליים והחלומות, ולהיות כאחד-העם. החיים כאן ש
שוטפים באפיקם הרגיל: אותה ה"נבלות" אותה ה"רבילות"
ואותו הצדק היחסי.

צפת-16/6/42

איני יודע נטה להתחיל, לן ישבתי ורשמתי, כל

הזמן, את כל המחשבות והדברים החולפים במח

פירי רגע ברגע, איני יודע אם עשרה ימים בשבוע היו ספייקים
לכך. בתקופת קצרה זו הגעתי לבק מיני מסקנות, יתכן גם מרחיקות
לכת, אך לנקודת אחיזה לא הגעתי. --אצלך המצב הרבה יותר טוב,
כי כאשר יוצא אתה לאתר יום עטל ואינך מוצא איש ברחוב פתוך
כך שהשעה מאוחרת, אין בזה צער יותר מאשר כשאתה בן מוצא, והרבו
אך כלם, בלי יוצא מהכלל, אינם לפי רוחך-וקשה עליך ההחלטה על
הצער הנכא. אך אחת החלטתי: לצמצם על הכל; אני את שלי מעשה,
בם אם יתהפך העולם. העקר לא לנטות מהקו, ולו הנוטיה הקלה
ביותר. לטסקנה זו הגעתי אחרי כמה וכמה עובדות, הן בעבודה
וחן בחברה.

רב תודות לך עבור הזמנתך לבוא ולבלות בחיק השבע, אך
נשאלת השאלה: מתי? עובד אני עכשיו גם בשבת (גם זה קבר בחיים
ואפן לי אף יום פנוי. בכל זאת אקח לתשומת לבי.
נ.ב. שלח נא לי את הסכתבים האחרונים שלי בחזרה-מענין
אותי להעתיקם ולהשאירם לפזכרת ימים עברו.

צפת - 29/7/42

זה היום חזרתי מ"פירול-הפסי" של שבוע ימים.
 ה יח מעניין, והוסיף הרבה מאד להבנת הנפש.
 במכתבך האחרון, נ וכחתי שסיומו סתום, ומתקבל הרשם כי הנך
 מיואש מחכל, אולם עלי להגיד לך, ובשמחה, כי אין לך מה
 להתיאש, ובהחלט ל א. ישנה עוד נפש אחת (מבלעדי אני),
 אשר כמחה אליך ומתגעגעת לך. לא אבילה לך מי היא (ולא
 בכונה למחה אותך), כי מניח אני עד אשר הקרקע תהיה מכשרת
 יותר. ואתה באפשרותך רק לנחש, להעלות את תקופת בית-הספר
 והסניף. ואם תגיע ל איזו שהיא מסקנה סופית, כתב לי את דעתך
 ויחסך.

בסניף העניינים כמעט בסדר. אני בכל זאת חזרתי לפעולה
 מסבות שקשה לי להעלות על גבא הנזיר. בסוף שבוע זה, אנו
 יוצאים לגיוס למשק, כ-20-15 חברים, כנראה לעין-גב. אז נוכל
 אולי להפוש ולשוב ח קמעה.

ביתס לעבודה, אזי לפני כשבועיים רכתי עם מנהל העבודה
 שלי, ומאז אני בטלן; נראה מה יהיה אחי להבא.
 בסיומי אוסיף; אל נא חחשב על מה שהזכרתי לעיל.

אשדות-יעקב - 6/8/42

דק היום אני שולח לך את המכתב. אני נמצא באשדות-יעקב.
 בדא לבקרני.

צפת - 3/9/42

נזכרתי מאוחר לענות לך כי אנו עסוקים בהכנת
 תערוכת קרן-היסוד. לפנות ערב אני עסוק עם
 השכבה הצעירה או ב"עניינים".

אשר להדרכתך, ולקבוצתך, עלול אתה להחקל בקשיים המורים
 יותר. אל רחיעה. באם תחקל אפילו בעקשן, עליך להסכים עמו
 גולתת הסבר לדעתו בכרון שאחה תרצה, אבל הזתר מאד מאד, כי
 ג זהו גיל, הקשה ב יותר להדרכה. אשר לתכנים הפעולה, עליך
 להוסיף גם אימוני שדה. כמובן לא בצורה עמוקה אלא פשוטה יותר.
 עצם היציאה כלילה והמתחות, נותנים להם עניין רב, וזה
 ימשך אותם. אתה יכל למשל, לדרש תלבשת אחידה. אתה יכל לסדר
 שבמוצאי-שבת או בעת-שבת יתאספו כלם עם חולצות לבנות,
 ענודי פרו; דברים עט נים אלה מושכים מתוך כך שהם מרגישים
 עצמם כחשיבה אחת, ושנים, הם נהנים בעצמם מהסקרנות שהם פ
 מעוררים אצל זולתם.

בשבת חושבאני אני לבקר את החבריה באשדות-יעקב, כך שבאם
 תוכל, תכין לי פגישה עם קבוצתך למען אוכל לעמד על סיב
 העניינים.

צפת - 23/9/42

קצר וקולע. אני בקרוב מסתלק מצפת. אני מתגייס
 כנוטר בעמק. באיזה מקום, לא יחע לי עדין.
 מיד לכשאגיע, אכתב לך. בינתיים הכון למכתב והכין מכתב.
 מסר ד"ש לצעירים שלך, ואמר להם שאני מתעניין בהם, ומבקש
 שיכתבו לי.

בית-אלפא-
10/10/42

סלח נא לי על פיסת ניר זו שתפתי עך בפתחך
את המעטפה, אך זה עתה סיימתי לכתב מכתבים
במספר רב, ואסתפק הפעם להודיעך משלומי כי טוב
מסוד שלום לקבוצותיך, וכתב מהנעשה אצלך.

בית-אלפא-
26/10/42

מכתבך הגיעני בהפתעה- היה זה המכתב הראשון
שקבלתי כאן בסניף, מחכה אני עדיין לכנון
זה. בצפת הספקתי לבקר, שבוע לאחר שעזבתי.

אצלי הכל הולך למישרים. עד עתה עבדתי במשק, מדיים, כמעט ואיני
רואה, לשמירה יצאתיך בשלשת הלילות הראשונים של החילת החדש.
כפני-ילדים-

בית-אלפא-
1/12/42

זה שבוע/מים אני נמצא בקורס בכפר ילדים.
יחד אתי נמצא גם החבר ה. שהספיק בינתיים להת-
גייס אף הוא. החבר א. שממש כאן כמדריך. בדרך

כלל הכל בסדר. כפי שמעתי על המצב בסניף בצפת, הכל הולך ורע
פיוס ליום. רוצים שאני ח. נעבר לצפת, אולם עוד לא ברור,
כי פשוט קשה לחזור, בפרט אחרי שלא בקלות עזבתי. לא החלטתי
עדיין, כי איני יודע מה.

כתב מהנעשה בסניףך דזעיר-אנפין.

בית-אלפא-

16/12/42

נזכרתי קצת מאוחר לענות לך, אך סמכת חופשת ס'
פיוס הקורס, שאותה בליתי בצפת, נדחתה השוכתי.

קשה לומר שהמצב בסניף רע מאוד, אך גם לא קל לומר שהוא טוב.
אמנם הוקם מפעל הגופא, ולרגלי זה הופיעו פרצופים חדשים בסועד
דון, אך מצד שני הטוב הולך וטולדל. הצפרת חולה ורקובה, יחד
והדברים הולכים פוהי אל דחי. ישנה נקודה אחת מעוררת והיא:
החבר ו. הוא מזכיר המועצה, ורבות יש להודות לו. נקוה, שעם
פתוח המפעל, ירום קרן הסניף.

בית-אלפא-

20/1/43

"עלו והצליחו" ברכתי לחנוכתכם סניף מנחמיה.
זכר את הקדמת הסניף הזוהרת בצפת, ולפיה תנהג
אצלך. אצלי הכל כרגיל. זה למעלה מחדש שאני שד

שומר. החבר ח. נמצא בתל-עמל ואנו מתבאים לפחות פעמים בשבוע.
את החבר פ. אני רואה יום יום, כי עבר לבית-אלפא.

בשנת האחרונה בקרנו בצפת, החברים א. ח. ואני, ישנן
קווים רבות לעתיד: הרבה חברים חדשים, ועד חדש, מדריך חדש,
צפתי- ויש סבויים שנקבל מדריך מהמזכירות. במפעל עובדים
כ-15 חברים, ונקוה שיהיה טוב.

מה תכניתיך עם החברה לקראת י"א באדר? האם תעלו לתל-חי?
השתדלו ואשתדל אף אני.

בשורה נעימה בפיי: סוף סוף קם החלום ויהי למציאות! הופיעו
שלשה גליונות של "עלוננו" - בטאון הסניף. מה רבה היתה ההפתעה
והחדות בבואי לצפת ובבאותי על הלוח את אשר כתבו החברים.
בתנה לי ההזדמנות להשתתף בישיבת הפערכת, אשר בה תקנו ועבדו
את החמר לעלון.

אשר למפעל שאיננו ברור לך, הנה ואסביר: דובר רבות על
אמצעי שיהזיק את הנוער בצפת, ולאחר מאמצים רבים, ועל אף כל
המכשולים, הוקם המפעל, ובו מיצרים, תיקים, סחצלאות, ומוצרים
אחרים מנופא, את החמר הגלמי מקבלים מהחולה, מפעל שני, חשוב
מאד, הוא, פתיחת כתה לשעורי ערב, לומדים כעשרה נערים, ומקוים
לפתיחת כתות נוספות. הסורה הוא הא' ו. (זכור לנו לטובה מבי"ס
כי"ח).

מה דעתך על זה שמעבירים אותנו, הנוטרים, תחת פקוד צבאי?
התענינתי בדבר, וכנראה שלא ברור עדין אם יבוצע הדבר.
מה נשמע בסניפכם? כמה קבוצות וכמה חברים הנכם פוניים?
איך מתקדמות הפעולות? אני פתאם לעצמי שאינכם שוקעים באותו
הבוץ בו שקענו אנו.

אשר לי "אדר", רצוי שתבוא עם החבריה, הדבר ישפיע עליהם
לטובה. בסניפנו מכינים הופעה ספורטיבית, כפולכ חושבים להשתתף
בתערוכה שתתקיים.

בית-ה-^{375/43}לאחרונה הפכתי להיות אדם עמוק מאד וזה הגורם
לאחוזי^{28/5/43}בב בסכתבי. בשבת זו אתיה בצפת, השתדל נא להגיע אף א
אתה, כי רבות עלי לשוחח עמך. מה אתך, ואיך אתה בתפקידך? ומה
שלום הסניף? בצפת התקיים ב פסח פחנה של השכנה הצעירה והבינו-
-נית על בר-כוען. לא היה פוצלח כלפני שנה, אבל גם לא רע לסדי.
מטבת החג היתה מוצלחת ביחס לאלו שהתקיימו בתקופה האחרונה.

אי-שם- זה לי שלשה שבועות שאינני בבית-אלפא. אמש הייתי
בצפת, התאכזבתי לא מעט: אין מי שיעשה ואין עם
מי לעשות. 28/5/43

29/5/43-אמש הפסקתי באמצע סכתבי, כי הייתי עיף, בינותים שוב
אני בצפת, ומחר אני נוסע לאי-שם. אין כמעט מה להוסיף, כי
הכל "זיפת" מלבד דבר חשוב: החברה ס. התארשה, ונקוה כי תהיה זו
עונת הפתיחה לשאר בנות כחתנו לשעבר. סתכונגון אני ליום נסיעות
ארוך, לכן אסיים.

בית-אלפא-

21/7/43

זה היזם חזרתי מהעמל עורך כחדשים וחצי. סוף
 סוף גמרנו את שחשבונו שלמסך לעולם. הרבה
 אדות כך לא אכתב, רצוני בע"פ. בטוחני שאהיה בשב
 בשבת בצפת, השתדלל לבוא. ודאי ידוע לך בקשר להכשרה לקבוצת
 ההכשרה הצעירה אשר צריכה לצאת להכשרה בשבועות הקרובים, לפי
 מכתב מהמוזכירות. אולי מהם בכל זאת יצא משהו.

מה נשמע אצלך, בפרט בעונה גדושה זו: קציר, דיש, וכיו"ב?
 אני מתאר לעצמי שאתה "מתבטל" וספק סרב שעמום, מילא לא כל כך
 נורא, אך הזמר שנשעה הפתוק לא יחדר זבוב לפיך... והעקר מה
 בטניפך ואיך הרבשתך במדינת? אסיים כי אמש לא ישנתי, היתה לנו
 מסכת סיום ומחר אנו יוצאים למסוח רפונים ומרגמות-ענין לא דע.
 בית-אלפא- השעה-2400, יתכן שאגיע לצפת לשבת, לכן הודעתין.

26/7/43

20/8/43

אתמל סיימנו את מחנה הנוער הראשון, בשבוע הבא
 אנו מתחילים בשני, בדרך כלל אני מרגיש טוב בין
 נוער המשקים, נועב בריא אשר יודע להקדיש עת לכל דבר.
 בסיום המחנה, ערכנו סיור לעמק בית-שאן ולמעברות הירדן.
 הסיור היה מוצלח מאד, בפרט לאחר הרגש הכללי שקבלנו משך
 היותנו בעמק-הירדן, עמק העבודה והסריון.
 בית-אלפא-

26/10/43

אמנם בשבוע שעבר רציתי לכתב, אבל הדרכתי בקושי
 לקשרים פשך של ששה ימים רצופים, שמונה שעות
 ליום, כך שלא היתה לי מבלנות ואפשרות של רבנות לכתוב מזה
 בחג-הסוכות הייתי בבית, התקיימה מסכה (כחודש) לנצלתה מזה
 של ראש-השנה). בראשון לחודש, אני והחבר ה. מקבלים חפש שנתי, כ
 כך שתתדול גם אתה לקבל את שלך למען נוכל לנצל בצותא, ולשוטט
 בארץ. בדעתי לנצל חלק מחופשתי בעבודה.

מה דעתך על הקצוץ שהפמסלה אומרת לעשות בנוסרטים?
 משתדלים לסדר אותנו מכל צד, אך יבוא יום וקץ להבלגתנו.
 בית-אלפא- אל תתפלא שבאמצע חופשתי אני כותב לך את

17/11/43

המכתב מכאן, כי מבצע אני את החלטתי לסיים
 את החופשה בעבודה. בקרתי גם בצפת והתיאשתי,
 כלם נורחים ומתפזרים לכל עבר. לא היה לי מה לעשות, ולמזלי
 קיימת תחנת נוטרים, שבה בליתי שעות מספר. אשר לנוטרות, מקוה
 אני לגפור את העסק בעוד כמה חדשים.

ודאי ידוע לך על הנעשה ברמת-הכובש, יש כזון לקום, להתנער מהכבלים, ולהפך את העולם. פסח להשתגע, מעיזים הם ללכת בתוכנו בראש פורם, יש הכרה לעשות מה.

ברשם הוא שמשמו חדש עומד להתרחש אצלי, אולם

8/1/44

עדין לא ברור לי באפן מחלט, כך שיפה השתיקה

בינתיים, השבוע החבר א. ואני עומדים להשתתף

בטיול המבועה לנגב, הטיול יארץ כ-10 ימים. בין היתר נבקר

במצדה, סדום ובהתישבות החדשה בדרום.

תזכיר שנשלח לחברים בתפוצות הארץ

בית-אלפא 15/1/44

לח' י. ר. שלום.

הורך כדי המצב הנוכחי בטביפנו עולים מידי פעם תרהורים, ולפעמים הרהורים קשים הקשורים בכל העבר העשיר של חיי חברה בטביפנו, לבטח זכור לכלנו ערב הגדידה בטערת ליל חרף עת "התאדס" המועדון, המעלה התרבותית; הטיולים, מסבות שבת וחג, לבטים וקשיים ועוד רבות כאלה....

קשה במסגרת של פכתב להעלות את כל ההגיגים, ברצוננו כאן להעלות בפניך רעיון שצץ בנו, במשובעים אחדים, הורך כדי הרהורים: פנישה של כלנו, של משפחת הנוער-בתעובד בצפת בעבר, בחג-הפסח התש"ד.

עצם רעיון הפנישה אולי חנו ללא מטרה מסוימת ומכוונת מראש, אלא שישנה תקנה שבתוך הקופת הזמן שתעבור עד הפנשנו יבואו דברים שיעלו את פני-שחנו למטרה מסוימת, כל אחד מאתנו לבטח כואב את כאב צפת, אצל רבים מאתנו אולי כבת בר התקוה ולכן פוזרים אנו בתפוצות, יצאנו לאפקי חיים שונים ולדרכים שונות, וטוב היה להפגש לאחד תקופת כה ארכה. רבים מאתנו כבר הסתדרו בחיים ועברו את משברי-לבטי הנועורים בקפיצות דרך מסוכנות, אחדים עודם סתלבטים ונאבקים אחרים מחפשים ומבררים, אך כל אחד עם עצמו ולעצמו בלבד, עם אמתחת הדאגות הפרטיות.

ולמה לא התעוררנו לעבוד משברים יחדיו, האין לנו פשה ~~משהו~~ משותף שילכדנו, לפה לא קטנו יחדיו ללחום ולבנות חיים חדשים. אך כנראה שהמציאות נצחה אותנו, את אלה אשר לא סתוך חנוך לפרוד סרו סדרך אבות, אלא סתוך התעוררות ההכרה הפנימית שלא זו הדרך, ארצנו ורצוננו נופצו אל סלע המציאות, נתפזרנו לכל הפנות זנחנו את מולדתנו לשלטון

"מחבר ביקר ומהרסין מסך יצאו".

נחזור לענייננו, ברצוננו להפגש לשיחת חברים ולמטבה בחג-הפסח, כתבו והביעו דעתכם ובהקדם שלחו לנו את רשמיתם מהסביבה בה אתם חיים, משהו על העבר וכו'. אנו נשתדל לרכז את כל החסד, כסו כן שלחו לנו מיד כתבות חברים, הידועות לכם. להתראות, במכתבנו הבא בו נודיעכם על המועד הסדוויק של הפגישה.

כת כ ו ד א ל ת מ ע צ ל ו ו ו ו

הכתבת: רפאל-א.

בית-אלפא

ס.י.ע.

חזר מס' 2 שנשלח לחברים בתפוצות הארץ

בית-אלפא 19/3/44

לח' י.ר. שלום.

מהרה חלפו הימים מאז שלחנו את מכתבנו האחרון, יש להצטרף שרק יחידים ענו, (5 בלבד) הזמן קצר והכחות שירכזו את החבר ספורים, לכן כל מי שיכל לכתוב משהו או להציע דבר מסוים לתכנית פגישתנו יעשה זאת במהרה, כי עד חג-הפסח 8 נשארו אך ימים ספורים.

ב התייעצות עם חברים ופתוך התשובות המעטות אנו מציעים לסדר יום פגישתנו את התכנית הבאה:-

1. ביום הראשון של החג נהכנס כלנו לשיחת חברים; בשעה 1330.

2. לעת ערב מטבת החג. (חולצה לבנה חובה)

3. יש מציעים טיול ביום המחרת (תלוי ברצון החברים).

סדר היום טרם נקבע סופית ובידי כל אחד מאתנו להציע

שנויים ולהוסיף הוכן וענין.

חברים

הזמן קצר, הודרזו לכתב ולהביע את דעתכם.

הנושאים לכתובה רבים הם.

אנו מצפים לתשובותיכם ועצותיכם.

להתראות בחג-הפסח בצפת, ועד אז היו שלום.

בית-אלפא-

20/3/44

השתדל לקבל את החפש לקראת הפגוש. החוזר
ודאי אמר לך הרבה, בזמן האחרון אני נמצא
במערבלת. החיים כאן נסאסו ויש רצון לשנותם.

בפרט שכזמן האחרון אני נמצא התפטר רב הנוטריים, ישנה
הרגשה של בדידות. עדין איני יודע מה יהיה הפגוש אתי, אך
ודאי יתברר בימים הקרובים.

האם פוגש אתה צפתיים-יות בסביבתך? כאם כן, שאל נא
מדוע לא ענו על החוזר. כתב מהנעשה בשסי פושבתך.

בית-אלפא-

21-4/44

חבל שלא נפגשנו, אולי בכל-זאת תוכל להגיע
אלי. ודאי סופר לך אשר היה בפגישה, אך הנה
מה שהיה אחריה: - ברור שמשהו צריך היה להעשות.

התאספנו מספר חברים, כעשרה, ודנו על כל השאלות. וזה הנה
יסוד לגרעין הכשרה. כמובן שזה עוד בגדר סוד וידוע רק לחברי
עצמם. בסך הזמן, אני מקוה, יצטרפו עוד חברים וכעבר חדשים
מספר, בסוף שנת הלימודים, נצא להכשרה, ישמח הצעה לצאת לפני-
כן לחדש הכנה. החלט להפגש עוד פעם בל"ג בעומר לשם החלטה
סופית. מספר חברים שהשכנה הבינונית מוכנים אף הם לצאת
להכשרה, אבל אין עדין מי שיטפל בהם. נתבקשתי לחזור לרכז את
הסניף, אולם מהפוסדות הסניף הסתאמים נתקבלה תשובה שלילית
ולא ידוע איך יסתדר העניין. אני חוזר תקוה שהפעם תהיינה
תוצאות חיוביות, כי זה הפתרון היחידי והדרך האחת.

הנעיות העקריות העומדות בפני הגרעין הן: -
א. רשות מהגורים לעזיבה הבית.

ב. עזרה להורים.

ג. שחרור החברים המגויסים.

כמובן שלא בקלות יעלה בידינו להשתחרר מנעיות אלו,

כי כאן עלינו לשתף את מועצת הפועלים ומזכירות הנוער-העובד.
מספר חברים המוכנים, רב ובטוחני שנצליח.

מה נשמע אתך? סופך אני עליך שאינך שוקט על שמריך.

רצוף העלון שהופיע לקראת הפגישה. החזירהו נא כי לא היה
באפשרותנו להדפיס מספר רב של אקסטפלרים.

בית-אלפא-

23/5/44

לפעמים קשה לחרב מהמסגרת היומיומית, לשבת
ולכתב. ליל שמירה, ענינים מעבר לראש,

עניני הכתה ולאחרונה גם ענין העברתי לצפת.

עצם ההרגשה שהנך דורך ברנל אחת בחוץ, דיה להכניס סבוכה
בקרנך. רבים הוגרים שעלי לסדר ולהשלים אלא שהרצון הטוב חסב

כ"י. אתמל נסעתי בסייחור לצפת לברך סה אתי, ונזכחתי שאין הדבר קל ביותר. עלי להתאזר בסבלנות למשך שבוע ימים בכדי להודיע סה דבר ברור. בינתיים הצפיה אוכלתני. אשר לענייני הגרעין, התאספנו כפי שדובר בל"ג-בעומר, ולדאבוננו לא העלינו דבר כי עומדת שוב שאלת ההורים או רשותם וכיו"ב. החלט על יציאה למחנה הכנה ומחכים ל"הן" המחלט שעדיין לא נתן מפי כלם. בשכנה גבינונית ישנם סכויים רבים אלא שאין מי שידאג להם וידכזם. מחכים שאני אחזר. לעומת זה יש כבר נופלים ואיני יודע איך יתפתחו העניינים.

ועתה מה נשמע באוירת מושבתך? אתמל והיום, כאשר עברתי באוטובוס, השקפתי על ה"אוירון" שלכם, ונל של קרבה הציפני. ח חבל שלא פגשתיך.

צפת-11/2/48 בהזדמנות זו הריני לכתב לך. נא העבר מכתב

הר.ב. למעודתו, כי הדאר קצת "סזונן". אצלנו

בדרך כלל אין סובלים מרב בחת. התנאים הנזכחים סכויים

אותי להיות עסוק ואתך הסליחה.

ר.ב. הזכרת "צפת" בשבילך.

נ.ב. יתכן ובשבוע הבא אניע אליך, ואז רבות עלי לשוחח עפך.

צפת-9/3/48 כפי שהנך רואה, הגעתי איך שתוא בשלום,

בחזרה לצפת. מצאתי את העיר במקומה עומדת

ללא תזוזה קלה, מלבד חנות אחת שנפרצה ע"י גשם, ופרצתה השלמה

ע"י פכונית. בדרך כלל הכל בסדר, אקוה להבא לא גרוע מכן.

נא כתב על שנויים כלשהם שיחולו אצלך, ואל נא תשכח לעשות העם

העטולה ב"ן הצפתיים, שתפגש בדרךך, לחזר לצפת.

אסיפם כי עסוק.

בית הפלמח
התקבל מ.....
תאריך..... 10.09
שרת ב.....